

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 249

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 aprilie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
134.		bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	7–9	
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	2–3	Decizia nr. 177 din 28 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 ¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	9–11	
431.		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori	3	185.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale	12–27
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 111 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege	4–6	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
Decizia nr. 168 din 19 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții		226.	— Ordin privind aprobarea Regulilor de validare a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă și a Metodologiei de evaluare a cazurilor invalidate pentru care se solicită revalidarea.....	28–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73 din 27 noiembrie 2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 29 noiembrie 2012, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru
consumatori”**

2. Articolul I va avea următorul cuprins:

„**Art. I.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 48, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 48. — (1) În cazul unui contract de credit în care plățile făcute de consumator nu conduc la o rambursare imediată a valorii totale a creditului, dar sunt utilizate pentru a constitui capital în timpul perioadelor și în condițiile stabilite în contractul de credit sau într-un contract accesoriu, informațiile cerute potrivit prevederilor art. 46 și 47 cuprind o declarație clară și concisă, potrivit căreia aceste contracte de credit nu prevăd o garanție de restituire a valorii totale a creditului tras pe baza acestuia.»

2. La anexa nr. 1, punctul II va avea următorul cuprins:

«II. Ipoteze suplimentare necesare pentru calculul dobânzii anuale efective

a) În cazul în care prin contractul de credit se acordă consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor, se consideră că valoarea totală a creditului este trasă imediat și în întregime.

b) În cazul în care prin contractul de credit se oferă, în general, consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor, dar se impune, printre diferitele modalități de tragere, o limitare în ceea ce privește valoarea creditului și perioada de timp, se consideră că valoarea creditului este trasă în conformitate cu aceste limite de tragere și la prima dată prevăzută în contract.

c) În cazul în care prin contractul de credit se prevăd modalități de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobânzii aferente creditului diferite, se consideră că valoarea

totală a creditului este trasă la nivelul cel mai mare al costurilor și al ratei dobânzii aferente creditului aplicate mecanismului de tragere cel mai frecvent utilizat pentru respectivul tip de contract de credit.

d) În cazul unui contract de credit sub forma „descoperit de cont”, se consideră că valoarea totală a creditului este trasă în totalitate și pe întreaga durată a contractului de credit. În cazul în care durata facilității de tip „descoperit de cont” nu este cunoscută, dobânda anuală efectivă se calculează pe baza ipotezei că durata creditului este de 3 luni.

e) În cazul unui contract de credit cu durată nedeterminată, altul decât cel sub forma „descoperitului de cont”, se prezumă că:

1. creditul se acordă pentru o perioadă de un an, începând de la data tragerii inițiale, și că plata finală efectuată de consumator lichidează soldul valorii totale a creditului, dobânzile și alte eventuale costuri;

2. valoarea totală a creditului este rambursată de consumator în tranșe lunare egale, începând cu o lună după data tragerii inițiale. Totuși, în cazurile în care valoarea totală a creditului trebuie să fie rambursată în totalitate, într-o singură tranșă, în cadrul fiecărei perioade de plată, tragerile și rambursările succesive ale valorii totale efectuate de către consumator se presupune că sunt efectuate de-a lungul unei perioade de un an. Dobânzile și alte costuri se aplică în conformitate cu aceste trageri și rambursări ale valorii totale și astfel cum se prevede în contractul de credit.

În sensul prezentei litere, *un contract de credit pe durată nedeterminată* este un contract de credit fără durată fixă și care include creditele care trebuie să fie rambursate în totalitate în cadrul unei perioade de timp sau după o perioadă de timp, dar care, odată ce au fost rambursate, devin disponibile pentru o altă tragere.

f) În cazul unor contracte de credit, altele decât cele privind „descoperitul de cont” și creditele pe durată nedeterminată, astfel cum sunt menționate în ipotezele stabilite la lit. d) și e):

1. se presupune că rambursarea se efectuează la prima dată prevăzută pentru aceasta în contractul de credit și pentru suma cea mai mică prevăzută în acest contract, dacă data sau valoarea unei rambursări din valoarea totală a creditului, care trebuie să fie efectuată de către consumator, nu poate fi stabilită;

2. dacă data încheierii contractului de credit nu este cunoscută, se presupune că data tragerii inițiale este data care reiese din intervalul cel mai scurt dintre data tragerii inițiale și data primei plăți efectuate de către consumator.

g) În cazul în care data sau valoarea unei plăți care trebuie să fie efectuată de către consumator nu poate fi stabilită pe baza contractului de credit sau a ipotezelor menționate la lit. d), e) sau f), se presupune că plata se efectuează în conformitate cu datele și condițiile solicitate de către creditor și, atunci când acestea nu sunt cunoscute:

1. dobânzile sunt achitate împreună cu rambursările din valoarea totală a creditului;

2. un cost care nu este purtător de dobânzi, exprimat sub forma unei sume unice, este achitat la data încheierii contractului de credit;

3. costurile care nu sunt purtătoare de dobânzi, exprimate sub forma mai multor plăți, sunt achitate la intervale regulate, începând cu data primei rambursări din valoarea totală a creditului, și, în cazul în care valoarea acestor plăți nu este cunoscută, se presupune că acestea au valori egale;

4. plata finală lichidează soldul valorii totale a creditului, dobânzile și alte costuri eventuale.

h) În cazul în care plafonul creditului nu a fost încă convenit, acesta este considerat a fi de 5.367 lei.

i) În cazul în care sunt oferite rate ale dobânzii aferente creditului și costuri diferite pentru o perioadă sau sumă limitată, rata dobânzii aferente creditului și costurile se consideră a fi la nivelul cel mai mare din întreaga durată a contractului de credit.

j) Pentru contractele de credit în cadrul cărora s-a convenit o rată fixă a dobânzii aferente creditului pentru perioadă inițială, la sfârșitul căreia se stabilește o nouă rată a dobânzii aferente creditului care este ulterior ajustată periodic în funcție de un indice convenit, calculul dobânzii anuale efective se bazează pe ipoteza că, la sfârșitul perioadei cu rată fixă a dobânzii, rata dobânzii aferente creditului este aceeași ca la momentul calculării dobânzii anuale efective, pe baza valorii indicelui convenit la acel moment.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 26 aprilie 2013.
Nr. 134.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 aprilie 2013.
Nr. 431.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 111**

din 5 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege, excepție ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 108/110/2012 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.500D/2012.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Lucian Burcă, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.562D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, ridicată de Mihaela Luca în Dosarul nr. 1.355/110/2012 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul excepției Lucian Burcă și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.562D/2012 la Dosarul nr. 1.500D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției Lucian Burcă. Acesta susține că anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, preluând prevederile anexei nr. 9 la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, este neconstituțională, deoarece, așa cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 4/2011, instituie discriminări între pensionarii pentru limită de vârstă. O altă discriminare instituită de textele de lege criticate este cea între bărbați și femei, care, deși pare o discriminare pozitivă, conduce la imposibilitatea pentru femei de a-și realiza stagiul de cotizare. Depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. Pe de altă parte, consideră că se solicită modificarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 2.113 din 25 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 108/110/2012, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Lucian Burcă în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare.

Prin Sentința civilă nr. 2.293/2012 din 15 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.355/110/2012, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Mihaela Luca în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate produc discriminări între cei pensionați înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, adică în baza Legii nr. 19/2000, și cei care s-au pensionat ulterior, încălcând astfel prevederile art. 16, 21 și art. 148 din Constituție, precum și pe cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Discriminarea constă în faptul că asiguraților ale căror drepturi la pensie se deschid în baza prevederilor Legii nr. 263/2010 în perioada 1 ianuarie 2011—1 decembrie 2014 nu li se mai respectă programul de creșteri de vârstă și de stagii prevăzut de anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000, în raport cu asigurații ale căror drepturi la pensie au fost deschise în baza Legii nr. 19/2000, în perioada 1 aprilie 2001—31 decembrie 2010, tratamentul diferențiat nefiind rezonabil.

Astfel, consideră că, potrivit Deciziei nr. 4/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu ar trebui aplicată anexa nr. 5 a Legii nr. 263/2010, ci anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000.

Tribunalul Bacău — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, chiar dacă în Legea nr. 263/2010 există dispoziții mai puțin favorabile decât cele cuprinse în Legea nr. 19/2000. Dacă s-ar îmbrățișa opinia autorului excepției de neconstituționalitate, ar însemna ca legiuitorul să nu poată dispune în materie de asigurări sociale decât prin stabilirea unor norme cu un caracter mai favorabil celor în vigoare la un moment dat, or, acest lucru contravine principiilor legiferării.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 820/2006 și nr. 1.541/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent la dezbateri, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Dispozițiile art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 au următorul cuprins:

— Art. 53 alin. (1) și (3): „(1) *Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.*

[...]

(3) *Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.*”

— Art. 55: „(1) *Persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, după cum urmează:*

a) conform tabelului nr. 1, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă;

Tabelul nr. 1

Stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite (ani împliniți)	Reducerea vârstei standard de pensionare cu:	
	Ani	Luni
6	1	—
8	1	6
10	2	—
12	2	6
14	3	—
16	3	6
18	4	—
20	4	6
22	5	—
24	5	6
26	6	—
28	6	6
30	7	—
32	7	6
35	8	—

b) conform tabelului nr. 2, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în locurile de muncă încadrate în alte condiții de muncă prevăzute la art. 29 alin. (2) și în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1);

Tabelul nr. 2

Stagiul de cotizare realizat în condiții speciale (ani împliniți)	Reducerea vârstei standard de pensionare cu:	
	Ani	Luni
2	1	—
3	1	6
4	2	—
5	2	6
6	3	—
7	3	6
8	4	—
9	4	6
10	5	—
11	5	6
12	6	—
13	6	6
14	7	—
15	7	6
16	8	—
17	8	6
18	9	—
19	9	6
20	10	—
21	10	6
22	11	—
23	11	6
24	12	—
25	12	6
26 de ani și peste	13	—

c) cu câte 6 luni, pentru fiecare an de privare de libertate, de deportare în străinătate, după data de 23 august 1944, și/sau de prizonierat, în situația persoanelor cărora le-au fost stabilite drepturi privind vechimea în muncă, în condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)—c) și la alin. (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat.

(2) *Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) beneficiază de reducerile prevăzute la alin. (1), dacă au realizat stagiul minim de cotizare în specialitate prevăzut în anexa nr. 6.*”

Anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 se intitulează „*Vârste standard de pensionare, stagii complete și stagii minime de cotizare*”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 148 privind integrarea euroatlantică, precum și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile de lege sunt criticate din perspectiva existenței unei discriminări între cei pensionați pentru limită de vârstă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, adică în baza Legii nr. 19/2000, și cei care s-au pensionat ulterior.

Or, cu privire la această problemă de drept, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 601 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 8 august 2012, statuând următoarele:

„Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că aceasta se referă la existența unei discriminări între persoane, discriminare cauzată de modificarea în timp a legilor. Or, așa cum Curtea a reținut prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, «potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, atât timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor.»

De asemenea, Curtea a reținut că «situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări.»

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și (3) și ale art. 55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexei nr. 5 la această lege, excepție ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 108/110/2012 și de Mihaela Luca în Dosarul nr. 1.355/110/2012 ale Tribunalului Bacău — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la invocarea Deciziei nr. 4/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la examinarea recursului în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind modalitatea de stabilire a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare utilizate pentru determinarea punctajului mediu anual în operațiunile de calculare a pensiilor din sistemul public, pentru persoane ale căror drepturi s-au deschis începând cu data de 1 aprilie 2001 și care beneficiază de reducerea vârstei de pensionare potrivit legii, Curtea reține că, potrivit dispozitivului acesteia, dispozitiv obligatoriu pentru instanțele judecătorești, „Modalitatea de stabilire a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare utilizate pentru determinarea punctajului mediu anual în operațiunile de calculare a pensiilor din sistemul public, pentru persoane ale căror drepturi s-au deschis începând cu data de 1 aprilie 2001 și care beneficiază de reducerea vârstei de pensionare potrivit legii, se realizează prin raportare la dispozițiile anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în sensul că beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare care se determină în funcție de data formulării cererii de pensionare.”

Prin urmare, problema ridicată de autorii excepției constituie o chestiune de aplicare și interpretare a legii, care intră în sarcina instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Curtea mai reține, pe de-o parte, că dispozițiile art. 21 din Constituție nu sunt încălcate prin prevederile de lege criticate, întrucât nu există împiedicare a accesului liber la justiție, iar, pe de altă parte, că dispozițiile art. 148 din Constituție referitoare la integrarea în Uniunea Europeană nu au relevanță în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 168

din 19 martie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2)
din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010
privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Augusta Maria Chichișan, Radu Rareș Dușa, Livia Marcela Mango, Adrian Năsui, Monica Rodina și Marta Carmen Vitos în Dosarul nr. 3.642/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.538D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.539D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Anca Maria Budișan, Sorina Seleşiu, Alina Camelia Țopan, Nicoleta Felicia Bulieris, Călina Maria Crișan, Veronica Irina Isacu, Ana Aldea și Corina Corovei în Dosarul nr. 4.001/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.539D/2012 la Dosarul nr. 1.538D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 4.306 din 26 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.642/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit**

din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de reclamanții Augusta Maria Chichișan, Radu Rareș Dușa, Livia Marcela Mango, Adrian Năsui, Monica Rodina și Marta Carmen Vitos în cadrul unui litigiu având ca obiect anularea unui act administrativ.

Prin Sentința civilă nr. 4.310 din 26 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.001/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de reclamanții Anca Maria Budișan, Sorina Seleşiu, Alina Camelia Țopan, Nicoleta Felicia Bulieris, Călina Maria Crișan, Veronica Irina Isacu, Ana Aldea și Corina Corovei în cadrul unui litigiu având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că stabilesc competența teritorială exclusivă a Curții de Apel București, secția contencios administrativ și fiscal, indiferent de domiciliul reclamantului.

În acest sens, arată că, prin reglementarea criticată, sunt dezavantajați în raport cu Ministerul Justiției, care are sediul în București, și sunt discriminați în raport cu colegii de la instanțele judecătorești din București și față de ceilalți bugetari care pot formula contestație împotriva modului de stabilire a drepturilor salariale, potrivit dreptului comun, la tribunalul de la domiciliul lor, având drept de a formula recurs împotriva hotărârii tribunalului la curtea de apel corespunzătoare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât stabilirea competenței materiale exclusive a Curții de Apel București, secția contencios administrativ și fiscal, indiferent de domiciliul reclamantului, instituie o diferență de tratament în raport cu celelalte categorii de bugetari, care se pot adresa, după caz, instanței specializate în litigii de muncă de la domiciliul lor sau instanței de contencios administrativ de la domiciliul lor ori de la sediul autorității pârâte.

În opinia instanței, această diferență de tratament nu are o justificare obiectivă în contextul legislativ actual, adică ulterior publicării Deciziei nr. 685/2012 a Curții Constituționale, prin care s-a stabilit că și hotărârile pronunțate în litigiile ce privesc drepturile salariale ale personalului din justiție sunt susceptibile de recurs. Astfel, dacă anterior s-ar fi putut justifica instituirea competenței materiale exclusive a Curții de Apel București prin necesitatea asigurării caracterului unitar al jurisprudenței, în prezent un asemenea argument nu mai poate fi invocat, unificarea practicii judiciare în materie urmând a se asigura la nivelul instanței supreme.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură cu caracter special, aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice atacate, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Mai arată că inegalitatea de tratament invocată de autorii excepției de neconstituționalitate este raportată la un criteriu teritorial ce privește sediul instanței competente să soluționeze litigiile referitoare la drepturile salariale, iar nu la existența vreunei inegalități în drepturi a persoanei în fața legii și a autorităților publice.

Or, legiuitorul a luat în considerare faptul că stabilirea corectă a drepturilor salariale constituie un interes deosebit pentru bugetul statului, iar soluționarea cu celeritate a litigiilor privind modul de stabilire a drepturilor salariale este facilitată prin stabilirea unei competențe teritoriale exclusive a instanței de la sediul persoanei juridice care are calitatea de angajator, având în vedere că, potrivit regulii generale în materia conflictelor de muncă, sarcina probei în litigiile de muncă aparține angajatorului.

De altfel, procedura de judecată asigură respectarea principiilor fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având deopotrivă posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Împotriva hotărârilor organelor prevăzute la alin. (1) se poate face plângere, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, sau, după caz, a Curții de Apel București, pentru celelalte hotărâri. Hotărârile pronunțate sunt irevocabile.”*

Prevederile art. 7 alin. (1) la care fac referire dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: *„Personalul salarizat potrivit prezentului capitol, nemulțumit de modul de stabilire a drepturilor salariale, poate face contestație, în termen de 15 zile de la data comunicării actului administrativ al ordonatorului de credite, la organele de conducere ale Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, la colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori, după caz, la colegiile de conducere ale curților de*

apel sau parchetelor de pe lângă acestea. Contestațiile se soluționează în termen de cel mult 30 de zile.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, precum și prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la teza finală a art. 7 alin. (2) din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010, Curtea — prin Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012 — a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că textul de lege menționat, potrivit căruia *„Hotărârile pronunțate sunt irevocabile”*, este neconstituțional.

Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și faptul că actele de sesizare a Curții Constituționale au fost pronunțate la data de 26 iunie 2012, excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. (2) teza finală din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 a devenit inadmisibilă.

II. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010, Curtea reține că această teză consacră competența teritorială exclusivă a Curții de Apel București pentru soluționarea plângerilor personalului din justiție împotriva hotărârilor privind modul de stabilire a drepturilor salariale, hotărâri emise de organele de conducere ale Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori de colegiile de conducere ale curților de apel sau parchetelor de pe lângă acestea.

În jurisprudența sa, Curtea s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 36 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, dispoziții care au un conținut similar cu prevederile de lege criticate prin prezenta excepție de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 709 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 26 octombrie 2007, și Decizia nr. 407 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 20 mai 2008, Curtea a constatat că dispozițiile art. 36 alin. (2) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 sunt constituționale. În acest sens, Curtea a reținut că acest text de lege nu creează o discriminare a persoanelor cărora li se adresează această normă în raport cu alte categorii de cetățeni care se pot adresa instanței de contencios administrativ în a cărei circumscripție își au domiciliu. Astfel, judecătorii, procurorii și celelalte categorii de personal din sistemul justiției se află într-o situație obiectiv diferită, motiv pentru care legiuitorul a reglementat salarizarea și alte drepturi ale lor printr-un act normativ special, prin care a prevăzut reguli speciale de contestare a modului de stabilire a drepturilor salariale, precum și cu privire la exercitarea căilor de atac.

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată se stabilesc numai prin lege. Legiuitorul, prin urmare, este îndreptățit ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli diferite, derogatorii de la normele dreptului comun.

În ceea ce privește conformitatea cu accesul liber la justiție, cu aceiași prilej, Curtea a arătat că dispozițiile de lege criticate

nu îngrădesc în niciun fel accesul liber la justiție, fiind expres prevăzut dreptul de a face plângere la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ori, după caz, a Curții de Apel București. În fața acestor instanțe părțile interesate se pot folosi de toate mijloacele și garanțiile

procedurale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza finală din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Augusta Maria Chichișan, Radu Rareș Dușa, Livia Marcela Mango, Adrian Năsui, Monica Rodina și Marta Carmen Vitos și de Anca Maria Budișan, Sorina Seleșiu, Alina Camelia Țopan, Nicoleta Felicia Bulieris, Călina Maria Crișan, Veronica Irina Isacu, Ana Aldea și Corina Corovei în dosarele nr. 3.642/2/2012 și nr. 4.001/2/2012 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 177

din 28 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Dorel-Petru Pârv în Dosarul nr. 49.549/299/2010 al

Judecătoria Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.388D/2012.

La apelul nominal răspund pentru autorul excepției avocații Vasile Pantea și George Dominic Pop, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocaților autorului excepției. Avocatul Vasile Pantea solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, întrucât acestea aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției, precum și prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Arată

că art. 131 din Legea nr. 78/2000, în actuala redactare, conține un nonsens, deoarece stabilește un tratament sancționator mai aspru pentru persoanele prevăzute la art. 1 din aceeași lege, atât ca subiecți activi, cât și ca subiecți pasivi.

Avocatul George Dominic Pop susține că rațiunea Legii nr. 78/2000 nu este aceea ca încadrarea juridică a faptei să fie dată de calitatea părții vătămate. În acest sens, arată că sintagma „în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1” lipsește norma penală de previzibilitate și claritate, conducând fie la o interpretare extensivă, fie la una restrictivă. Astfel, dispozițiile art. 131 din Legea nr. 78/2000 au un caracter discriminatoriu, aducând atingere principiului egalității în fața legii. Totodată, prin folosirea sintagmei criticate, legiuitorul evită formulări consacrate în redactarea normelor penale, cum ar fi „fapta săvârșită de...” și „fapta săvârșită asupra...”. Consideră că textul de lege criticat constituie o normă de trimitere incompletă și este constituțional numai în măsura în care se referă la subiectul activ al infracțiunii, întrucât Legea nr. 78/2000 nu conține norme de protecție, ci de sancționare a comportamentului persoanelor prevăzute la art. 1 din lege.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că art. 131 din Legea nr. 78/2000 nu distinge între subiectul activ și cel pasiv al infracțiunii de șantaj sub aspectul deținerii calității care atrage incidența normei penale speciale, ceea ce nu este de natură să afecteze previzibilitatea și claritatea legii și să împiedice destinatarul să prevadă consecințele care decurg din încălcarea ei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 49.549/299/2010, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.**

Excepția a fost ridicată de Dorel-Petru Pârv cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect infracțiuni de corupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 131 din Legea nr. 78/2000 încalcă principiile constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, dreptul la un proces echitabil, înfăptuirea justiției în numele legii și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât folosirea sintagmei „în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1” lipsește norma penală specială de caracterul de previzibilitate și claritate, făcând-o mai puțin accesibilă atât pentru destinatari, cât și pentru cei chemați să o aplice. Totodată, prin folosirea adjectivului „implicată”, legiuitorul evită formulări consacrate în redactarea reglementărilor penale, ignorând, astfel, și dispozițiile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Mai arată că utilizarea acestei expresii neuzuale în cuprinsul art. 131 din Legea nr. 78/2000 încalcă exigența de claritate a legii penale, neoferind celor care trebuie să își modeleze conduita în funcție de norma penală posibilitatea de a anticipa toate consecințele acțiunilor lor. Consideră că nu poate fi calificată ca neechivocă o normă care este destinată atât subiecților activi ai infracțiunii,

cât și subiecților pasivi ai acesteia, răspunderea penală a autorilor, complicilor sau instigatorilor potențiali fiind agravată în egală măsură.

Prin urmare, această lipsă de consecvență a legiuitorului în incriminarea faptelor cuprinse în Legea nr. 78/2000 este de natură a crea confuzie și lipsă de coerență în aplicarea normei penale, încălcând, astfel, dreptul la un proces echitabil. Agravarea răspunderii penale a participanților la o infracțiune de șantaj pe baza unui criteriu arbitrar, și anume interpretarea extensivă sau restrictivă a normei criticate, atribuie acesteia un caracter discriminatoriu, aducând atingere principiului egalității în fața legii. În fine, incertitudinea lingvistică a normei incriminatorii împiedică asigurarea unei jurisprudențe unitare și previzibile, afectând principiul constituțional potrivit căruia justiția se înfăptuiește în numele legii.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate îndeplinesc condițiile de previzibilitate și claritate a legii, permițând în mod rezonabil destinatarului lor să prevadă consecințele care ar putea rezulta prin încălcarea acestora. În acest sens, instanța consideră că textul de lege criticat este enunțat în mod clar, precis și explicit, fiind în corelație cu dispozițiile din Codul penal care definesc infracțiunea de șantaj, dar și cu art. 1 din Legea nr. 78/2000 care indică în mod clar calitatea specială pe care trebuie să o aibă oricare dintre subiecții infracțiunii de șantaj, fie activi, fie pasivi, în condițiile în care legea nu distinge în acest sens. Prin urmare, textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei. De asemenea, nu poate fi reținută încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, având în vedere că textul de lege criticat se aplică, fără privilegii sau discriminări, în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate în art. 1 al legii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 78/2000 este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu încalcă prevederile din Constituție invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 695/2006, nr. 253/2008 și nr. 1.492/2009.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 1.492/2009, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, introduse prin Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Infrațiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (1) și (2) referitor la îndeplinirea justiției în numele legii și la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, care reglementează o infrațiune asimilată infracțiunilor de corupție, instituie pentru infrațiunea de șantaj în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1 din același act normativ o pedeapsă mai severă decât cea prevăzută de art. 194 din Codul penal, fără a distinge între subiectul activ și cel pasiv al infracțiunii sub aspectul deținerii calității speciale care atrage incidența normei criticate. Legea nr. 78/2000 constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a

faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii. Statutul juridic diferit al acestor persoane, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor prin dispozițiile Legii nr. 78/2000, justifică incriminarea mai severă a infracțiunii de șantaj în care sunt implicate acestea, indiferent care din subiecții infracțiunii deține calitatea care atrage incidența normei penale speciale. Acesta este și motivul pentru care legiuitorul, în incriminarea faptei prevăzute de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, a folosit sintagma „*în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1*”, care, ca sferă de aplicare, acoperă formulările la care face referire autorul excepției, desemnând atât fapta săvârșită de o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, cât și fapta săvârșită asupra unei persoane dintre cele prevăzute la art. 1. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate conțin reperate necesare pentru a putea considera că acestea sunt previzibile și suficient de clare în definirea faptei și a scopului ilicit al acesteia și nu sunt de natură să aducă atingere dreptului părților la un proces echitabil. Totodată, întrucât art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 se aplică, fără privilegii și fără discriminări, în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate la art. 1 al aceleiași legi, Curtea nu poate reține nici încălcarea principiilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

În același sens sunt și Decizia nr. 695 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 7 noiembrie 2006, Decizia nr. 253 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 28 martie 2008, și Decizia nr. 1.492 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 23 noiembrie 2009.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorel-Petru Pârv în Dosarul nr. 49.549/299/2010 al Judecătoria Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ministerul Educației Naționale, înființat prin reorganizarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și prin preluarea activității și structurilor specializate de la Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, care se organizează și funcționează în subordinea Guvernului.

(2) Ministerul Educației Naționale are rol de sinteză și coordonare în aplicarea Strategiei și Programului de guvernare în domeniul educației, învățământului, cercetării științifice, tehnologiei, dezvoltării tehnologice și inovării.

(3) Sediul principal al Ministerului Educației Naționale este în municipiul București, str. General Berthelot nr. 28—30, sectorul 1.

(4) Sediul Ministerului Educației Naționale pentru activitatea de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare este în municipiul București, str. D.I. Mendeleev nr. 21—25, sectorul 1.

Art. 2. — (1) Ministerul Educației Naționale conduce sistemul național de învățământ, cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, exercitându-și atribuțiile stabilite prin legi și prin alte acte normative din sfera sa de activitate și realizează, după caz, împreună cu ministerele de resort, politica guvernamentală în domeniile sale de activitate.

(2) Ministerul Educației Naționale are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și al resurselor umane din sfera educației, învățământului, cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării.

Art. 3. — Ministerul Educației Naționale, în calitate de autoritate de stat pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, are în domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării următoarele responsabilități:

- a) de a defini obiectivele strategice;
- b) de a defini, a aplica, a monitoriza și de a evalua politicile necesare în vederea realizării acestor obiective;
- c) de a asigura planificarea activităților, conform obiectivelor stabilite;
- d) de a defini cadrul normativ-metodologic, funcțional, operațional și financiar necesar în vederea aplicării politicilor;
- e) de a asigura comunicarea cu celelalte autorități publice pentru a realiza coerența politicilor guvernamentale;
- f) de a asigura comunicarea cu structurile societății civile și cu cetățenii;
- g) de a defini, a finanța, a aplica, a monitoriza și de a evalua programe, în scopul atingerii obiectivelor;
- h) de a stimula dezvoltarea parteneriatului internațional.

Art. 4. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate, Ministerul Educației Naționale îndeplinește următoarele funcții:

- a) de strategie, prin care se asigură elaborarea Strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniul educației, învățământului, cercetării științifice, tehnologiei, dezvoltării tehnologice și inovării;
- b) de administrare, prin care alocă, monitorizează și evaluează utilizarea resurselor pentru implementarea politicilor în domeniile sale de activitate;

c) de evaluare, coordonare și control al realizării politicilor în domeniul educației, învățământului, cercetării, tehnologiei, dezvoltării tehnologice și inovării;

d) de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ metodologic, funcțional, operațional, instituțional și financiar necesar pentru realizarea obiectivelor strategice din domeniile sale de activitate;

e) de autoritate de stat, prin care asigură urmărirea și controlul respectării reglementărilor din domeniile sale de activitate;

f) de reprezentare, prin care asigură în numele Guvernului reprezentarea în organisme/instituțiile și în organizațiile naționale, regionale și internaționale, ca autoritate de stat pentru domeniile sale de activitate;

g) de comunicare cu celelalte structuri ale administrației publice centrale și locale și cu societatea civilă;

h) de cooperare internațională, prin care asigură aplicarea acordurilor internaționale în domeniile sale de activitate și promovarea de noi acorduri;

i) de absorbție a fondurilor acordate de Uniunea Europeană și de alte state prin acorduri bilaterale în domeniile sale de activitate.

Art. 5. — Ministerul Educației Naționale exercită în domeniul educației și învățământului următoarele atribuții principale:

1. realizează Programul de guvernare și strategiile în domeniul educației și învățământului;
2. îndeplinește obligațiile ce revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene și participarea la procesul de elaborare a politicilor și actelor normative europene în domeniile sale de competență;
3. elaborează, aplică, monitorizează, controlează și evaluează politicile educaționale naționale;
4. monitorizează activitatea de evaluare externă;
5. coordonează și controlează sistemul național de învățământ;
6. avizează structura rețelei învățământului preuniversitar;
7. propune spre aprobare Guvernului României cifrele de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și învățământul superior de stat;
8. coordonează elaborarea și aprobă curriculumul național și sistemul național de evaluare;
9. evaluează, aprobă și achiziționează manualele școlare și asigură finanțarea potrivit legii;
10. aprobă, potrivit legii, regulamentele de organizare și de funcționare a unităților subordonate și a unităților conexe;
11. elaborează studii de diagnoză și de prognoză în domeniul învățământului;
12. analizează modul în care se asigură protecția socială în învățământ și propune Guvernului României și autorităților administrației publice locale abilitate măsuri corespunzătoare;
13. coordonează, monitorizează și controlează perfecționarea și formarea inițială și continuă a personalului didactic pentru politicile de interes național;
14. elaborează politicile naționale în domeniul resurselor umane din educație și cercetare;

15. răspunde de evaluarea sistemului național de învățământ pe baza standardelor naționale;
16. stabilește structura anului școlar;
17. elaborează metodologii, instrucțiuni și regulamente pentru asigurarea cadrului unitar al implementării politicilor educaționale naționale;
18. elaborează norme specifice pentru construcțiile școlare și pentru dotarea acestora;
19. dă publicității și prezintă anual Parlamentului raportul privind starea învățământului în România;
20. coordonează colectarea și asigură analiza și interpretarea datelor statistice pentru sistemul național de indicatori privind educația;
21. propune politicile și strategiile naționale pentru învățământ;
22. monitorizează și verifică direct sau prin organisme abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului și a furnizorilor de educație;
23. gestionează procesul de evaluare periodică, de clasificare a universităților și de ierarhizare a programelor de studii ale acestora;
24. controlează gestionarea Registrului matricol unic din România;
25. organizează recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor potrivit normelor interne și în conformitate cu normele europene;
26. elaborează și propune proiectul de buget, potrivit legii;
27. verifică și gestionează sistemul de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior și bazele de date corespunzătoare, în vederea monitorizării și prognozării evoluției învățământului în raport cu piața muncii;
28. elaborează, împreună cu alte autorități ale administrației publice, politicile în domeniul educației nonprofesionale a adulților și vârstnicilor;
29. controlează și coordonează activitatea, evaluează sistemul și procedurile de organizare și funcționare, aprobă programul de lucru anual al Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, asigurând gestionarea corespunzătoare a fondurilor comunitare;
30. avizează proiectele de acte normative elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice centrale pentru domeniul său de activitate;
31. asigură relația cu Parlamentul, Consiliul Economic și Social și exponenți ai societății civile în problemele specifice domeniilor sale de activitate;
32. propune acordarea statutului de utilitate publică asociațiilor și fundațiilor din domeniul său de activitate, în condițiile prevăzute de lege;
33. îndeplinește funcția de organism intermediar pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” și Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, în baza acordurilor de delegare încheiate cu autoritățile de management;
34. primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre soluționare celor în drept, potrivit competențelor, sesizările persoanelor fizice și juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002;
35. eliberează certificatele de atestare a drepturilor de proprietate asupra terenurilor, în condițiile legii, pentru instituțiile de învățământ superior de stat;
36. editează materiale de specialitate necesare pentru cunoașterea și dezvoltarea activității din domeniile sale de activitate;
37. exercită alături de ministerul de resort controlul asupra modului în care se realizează, se desfășoară și se finalizează formarea profesională a adulților și aplică, în condițiile legii, sancțiunile prevăzute de lege.

Art. 6. — În vederea exercitării funcțiilor sale, Ministerul Educației Naționale, în calitate de autoritate de stat pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, are în domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării următoarele atribuții:

1. fundamentează, elaborează și actualizează, periodic, politicile și strategiile sale în domeniu;
2. diseminează informații în domeniile cercetării, dezvoltării tehnologice și inovării;
3. stimulează transferul tehnologic, valorificarea rezultatelor, inovarea, absorbția și difuzia acestora în rândul operatorilor economici și în economie, în general;
4. susține brevetarea unor rezultate ca primă formă de valorificare;
5. participă la cofinanțarea temelor care asigură parteneriate între unități de cercetare și operatori economici;
6. organizează acțiuni promoționale de imagine și diseminare de informații, traduceri, precum și altele asemenea în domeniul său de activitate;
7. stimulează și, după caz, asigură editarea, tipărirea și difuzarea de publicații sau de materiale specifice domeniului său de competență; publicarea de rapoarte, studii și altele asemenea;
8. urmărește armonizarea politicilor proprii cu cele din domeniul industriei, comerțului, sănătății, muncii, precum și din alte domenii;
9. elaborează propuneri de acte normative și de reglementări în domeniu și asigură crearea și dezvoltarea cadrului instituțional aferent;
10. avizează proiectele de acte normative care conțin prevederi ce intră în domeniul său de competență, inițiate de alte autorități ale administrației publice;
11. monitorizează aplicarea normelor legale în vigoare;
12. elaborează politici privind dezvoltarea resurselor umane pentru și prin cercetare;
13. stimulează și monitorizează participarea României la programe și la proiecte internaționale, europene, comunitare și bilaterale în domeniu;
14. asigură atragerea, utilizarea, monitorizarea și evaluarea asistenței tehnice și a consultanței interne și internaționale pentru domeniul său specific de competență;
15. stimulează dezvoltarea regională și locală, prin programe și proiecte de dezvoltare a cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, prin înființarea și inițierea înființării, în condițiile legii, de entități de inovare și transfer tehnologic și de parcuri științifice și tehnologice;
16. sprijină transferul tehnologic al rezultatelor cercetării către întreprinderile mici și mijlocii, în colaborare cu ministerele de resort, în baza unor programe aprobate de Guvern;
17. stimulează și susține dialogul dintre comunitatea științifică și alte structuri ale societății civile;
18. definește procedurile specifice de analiză, de monitorizare și de evaluare a sistemului cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării;
19. elaborează Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare pe perioade multianuale, pe baza evaluării resurselor necesare;
20. realizează studii, analize și monitorizări, evaluări și alte activități similare în domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, pentru monitorizarea și evaluarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare, și în acest scop poate să contracteze servicii de consultanță, expertiză, asistență tehnică și altele asemenea;
21. stabilește și actualizează obiectivele strategiei urmărite prin Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în concordanță cu prioritățile politicilor economice și sociale ale Guvernului;
22. evaluează programele cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare și detalierea lor anuală;

23. aprobă prevederile anuale ale Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare și informează Guvernul asupra realizării acestora;

24. conduce, finanțează și monitorizează programe/proiecte de cercetare-dezvoltare, inginerie tehnologică și de stimulare a inovării;

25. atribuie proiecte prioritare operatorilor economici, instituțiilor publice, instituțiilor și unităților cu profil de cercetare-dezvoltare și inovare, organizațiilor neguvernamentale cu activitate de profil, în sistem competițional sau în mod direct, potrivit reglementărilor în vigoare;

26. prognozează, planifică și programează, după caz, bugetul aferent cercetării cuprins în bugetul de stat, și resursele financiare necesare realizării politicilor în domeniul său de competență;

27. stabilește fondurile destinate finanțării din Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare și programele de finanțare instituțională;

28. coordonează activitățile de participare a României la târguri, expoziții și la alte asemenea manifestări interne și internaționale cu caracter tehnico-științific;

29. elaborează planul sectorial de cercetare-dezvoltare propriu și avizează planurile sectoriale de cercetare-dezvoltare ale celorlalte autorități;

30. exercită atribuțiile ce îi revin, potrivit legii, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, privind funcționarea unităților aflate în subordinea sau coordonarea sa;

31. monitorizează și evaluează unitățile de cercetare, dezvoltare și inovare, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 7. — În îndeplinirea atribuțiilor sale, Ministerul Educației Naționale este autorizat:

a) să desfășoare activități de informare, publicitate și promovare a programelor din domeniile sale de activitate, potrivit legii;

b) să contracteze, în condițiile legii, servicii de specialitate de traduceri, documentare și arhivare documente;

c) să încheie protocoale de colaborare și schimb de informații cu alte instituții publice, private, organizații guvernamentale și neguvernamentale, potrivit competențelor sale;

d) să emită norme și instrucțiuni obligatorii pentru aplicarea măsurilor dispuse în exercitarea atribuțiilor sale, potrivit legii;

e) să solicite, în condițiile legii, informațiile și datele necesare realizării atribuțiilor sale;

f) să efectueze acte de control potrivit reglementărilor în vigoare și regulamentelor naționale și comunitare în domeniile sale de activitate;

g) să aplice sancțiuni prevăzute de lege în competența sa, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 8. — Ministerul Educației Naționale acordă asistență de specialitate studenților și structurilor asociative studențești, în vederea elaborării unor proiecte și programe care au următoarele obiective:

a) impulsivarea participării studenților, sub diversele ei forme, și anume: civică, culturală, economică și educațională, inclusiv prin implicarea acestora în actul decizional;

b) stimularea creativității studenților;

c) promovarea mobilității studenților în spațiul european;

d) atenuarea impactului factorilor de risc care conduc la marginalizare și excludere socială.

Art. 9. — (1) În structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale funcționează direcții generale, direcții, servicii și birouri, în conformitate cu prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului educației naționale, pot fi organizate servicii,

birouri, compartimente și colective de lucru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobate pentru minister.

(3) Ministerul Educației Naționale poate constitui și alte structuri organizatorice necesare în vederea realizării reformei învățământului și cercetării, în conformitate cu Programul de guvernare, cu obligațiile asumate prin acorduri cu organisme internaționale și prin programele europene.

Art. 10. — În cadrul Ministerului Educației Naționale se organizează și funcționează:

a) Organismul intermediar în cadrul Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”;

b) Organismul intermediar în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POSCCE), axa prioritară 2 — Creșterea competitivității economice prin cercetare-dezvoltare tehnologică și inovare.

Art. 11. — (1) În fiecare județ și în municipiul București sunt organizate, ca servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației Naționale, inspectorate școlare, cu structură aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.

(2) Inspectorii școlari generali au calitatea de ordonator secundar de credite.

(3) Inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București au în subordine unități conexe ale Ministerului Educației Naționale, unități pentru activitatea extrașcolară și cluburi sportive școlare.

Art. 12. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației Naționale se sprijină pe organisme de nivel național în domeniul educației, învățământului, cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării: consilii, comisii și colegii care sunt prevăzute în anexele nr. 2a și 2b.

(2) Componenta și regulamentele de organizare și funcționare a organismelor naționale prevăzute în anexa nr. 2a sunt stabilite prin ordin al ministrului educației naționale.

(3) Organismele naționale prevăzute în anexa nr. 2a pot avea, în condițiile legii, câte un secretariat propriu, format, de regulă, din 1—3 persoane, care ajută la elaborarea lucrărilor, și pot folosi în activitatea lor un corp de experți, remunerat din fondurile programelor naționale sau internaționale de dezvoltare a învățământului și cercetării și/sau din alocațiile de la buget și veniturile proprii.

(4) Activitatea organismelor naționale, cu excepția Consiliului Național al Rectorilor, este coordonată de către ministrul educației naționale.

Art. 13. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, trec în coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Educației Naționale, în calitate de autoritate de stat pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, instituțiile și unitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare prevăzute în anexele nr. 6b și 6c și institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Educației Naționale exercită atribuțiile specifice ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale în coordonarea sau sub autoritatea cărora s-au aflat institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 7, respectiv instituțiile prevăzute în anexele nr. 6b și 6c, ce decurg din actele normative care reglementează organizarea și funcționarea acestora.

(3) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă, în condițiile legii, regulamentele de organizare și funcționare ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 7, respectiv ale instituțiilor prevăzute în anexele nr. 6b și 6c.

(4) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se inventariază și se actualizează datele de patrimoniu ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 7, respectiv ale instituțiilor prevăzute în anexele nr. 6b și 6c.

Art. 14. — (1) Conducerea Ministerului Educației Naționale se exercită de către ministrul educației naționale.

(2) Ministrul educației naționale și ministrul delegat, în domeniile în care a fost investit, reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Ministrul educației naționale și ministrul delegat, în domeniile pentru care a fost investit, îndeplinesc atribuțiile generale prevăzute la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În exercitarea atribuțiilor lor, ministrul educației naționale și ministrul delegat, în domeniile pentru care a fost investit, emit ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(5) Ministrul educației naționale are calitatea de ordonator principal de credite și reprezentant legal al ministerului.

(6) Ministrul educației naționale poate delega calitatea de ordonator principal de credite, pentru domeniul pentru care a fost investit, ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, secretarilor de stat, secretarului general, secretarilor generali adjuncți sau altor persoane împuternicite în acest scop.

(7) În cadrul Ministerului Educației Naționale își desfășoară activitatea 4 secretari de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului.

(8) Atribuțiile și responsabilitățile secretarilor de stat, ale secretarului general și ale secretarilor generali adjuncți se stabilesc prin ordin al ministrului.

(9) Prin ordin al ministrului se pot înființa organisme consultative, în condițiile legii.

Art. 15. — (1) Ministerul Educației Naționale are un secretar general ajutat de 2 secretari generali adjuncți, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general și secretarii generali adjuncți îndeplinesc atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Secretarul general și secretarii generali adjuncți îndeplinesc și alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului.

Art. 16. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Educației Naționale este de 598, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetelor ministrului și ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică.

(2) Structura organizatorică pe compartimente, precum și atribuțiile și sarcinile aparatului propriu al Ministerului Educației Naționale sunt aprobate prin ordin al ministrului.

(3) Ministerul Educației Naționale preia personalul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, care se desființează la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) În termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se face încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

(5) În cadrul Ministerului Educației Naționale și al unităților subordonate se pot înființa unități de management pentru implementarea proiectelor cu finanțare nerambursabilă, conduse de către un director, potrivit legislației în vigoare, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru instituțiile finanțate integral de la bugetul de stat.

(6) Structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților de management se stabilesc prin ordin al ministrului.

(7) Ministrul educației naționale numește personalul unităților de management în condițiile legii și stabilește competențele directorului.

Art. 17. — (1) În condițiile legii, în cadrul Ministerului Educației Naționale și în instituțiile/unitățile din subordine, prin ordin al ministrului, se pot înființa, organiza și pot funcționa unități de implementare a proiectului, denumite în continuare *UIP*, cu personal angajat inclusiv pe perioadă determinată, în

condițiile legii, conduse de un director, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate din fonduri structurale. Finanțarea cheltuielilor de personal se face din costurile proiectului, prevăzute cu această destinație, în condițiile legii.

(2) Structura organizatorică, numărul de persoane, fișele de post și, după caz, regulamentul de organizare și funcționare pentru fiecare *UIP* și numărul de unități se prevăd în documentele proiectului și sunt preluate ca atare în ordinul ministrului privind înființarea *UIP*, potrivit reglementărilor în vigoare.

(3) Ministrul educației naționale numește personalul *UIP* și stabilește competențele directorului.

Art. 18. — Personalul Ministerului Educației Naționale, numit prin ordin al ministrului în echipele de management sau de implementare al/a proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile în care ministerul este beneficiar sau partener, este remunerat pentru activitățile desfășurate în proiecte, potrivit legislației în vigoare.

Art. 19. — (1) Instituțiile și unitățile care funcționează în coordonarea și subordinea sau în coordonarea Ministerului Educației Naționale sunt prevăzute în anexele nr. 3 și 4.

(2) Cluburile sportive studențești care funcționează în subordinea Ministerului Educației Naționale sunt prevăzute în anexa nr. 5.

(3) Instituțiile și unitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în subordinea Ministerului Educației Naționale sunt prevăzute în anexa nr. 6a, cele aflate în coordonarea ministerului, în anexa nr. 6b, iar cele aflate sub autoritatea ministerului, în anexa nr. 6c.

(4) Normativele de personal și criteriile de constituire a compartimentelor pentru unitățile și instituțiile publice subordonate, finanțate de la bugetul de stat, precum și atribuțiile acestora sunt individualizate prin ordin al ministrului, în condițiile legii.

(5) Persoanele care îndeplinesc funcții de conducere ale unităților din subordinea Ministerului Educației Naționale și, după caz, adjuncții acestora se numesc și se eliberează din funcție în condițiile legii, prin ordin al ministrului.

Art. 20. — (1) Institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în coordonarea Ministerului Educației Naționale, în calitate de autoritate de stat pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare sunt prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Consiliile de administrație ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare sunt formate din 5 membri, 3 de la Ministerul Educației Naționale și 2 de la ministerele de linie.

Art. 21. — (1) Ministerul Educației Naționale utilizează un parc auto propriu atât pentru aparatul central, cât și pentru programele/proiectele cu finanțare internațională și pentru instituțiile și unitățile subordonate, potrivit legii, precum și autovehicule destinate deplasărilor în teritoriu pentru monitorizare și inspecție, potrivit anexei nr. 8.

(2) Ministerul Educației Naționale preia, în condițiile negociate în acorduri, parcul auto aflat în prezent în dotarea structurilor de reformă care aplică programele educaționale sprijinite prin împrumuturi externe, precum și autovehiculele cedate în condiții legale de către instituții sau autorități publice, regii autonome, societăți cu capital majoritar de stat.

Art. 22. — Patrimoniul Ministerului Educației Naționale se constituie prin preluarea parțială a patrimoniului fostului Minister al Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și prin preluarea integrală a patrimoniului Autorității Naționale de Cercetare Științifică.

Art. 23. — (1) Inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București asigură activitatea de distribuire a manualelor școlare către unitățile de învățământ preuniversitar de stat. Activitatea de distribuire a manualelor școlare este organizată pe lângă inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București, cu finanțare din venituri proprii.

(2) Veniturile înregistrate din activitatea prevăzută la alin. (1) se obțin de la operatorii economici care și-au asumat obligația de a edita, a tipări și a difuza manualele școlare sau se virează direct de Ministerul Educației Naționale în cazul în care prin contractul cu acești operatori economici s-au prevăzut reținerea și virarea de către Ministerul Educației Naționale a sumelor aferente difuzării manualelor școlare de la inspectoratele școlare la unitățile de învățământ. Sumele sunt suportate de operatorii economici care și-au asumat obligația de a edita, a tipări și a difuza manualele școlare.

(3) Cheltuielile curente și de capital aferente activității prevăzute la alin. (1) se suportă din veniturile prevăzute la alin. (2).

(4) Disponibilitățile existente în cont la finele anului se reportează și se utilizează în anul următor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3).

Art. 24. — Anexele nr. 1, 2a, 2b, 3—5, 6a—6c, 7 și 8 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 25. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.449/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 7 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

c) litera C din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 22 ianuarie 2013;

d) litera D punctele 61—70 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 20 februarie 2013;

e) litera C punctele 1 și 2 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare;

f) punctul 2 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare;

g) punctul III numerele curente 3 și 4 din anexa nr. 2 și anexa nr. 3¹ la Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 4 august 2010, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Ministrul economiei,

Varujan Vosganian

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,
mediul de afaceri și turism,

Maria Grapini

Ministrul delegat pentru energie,

Constantin Niță

Ministrul sănătății,

Gheorghe-Eugen Nicolăescu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul pentru societatea informațională,

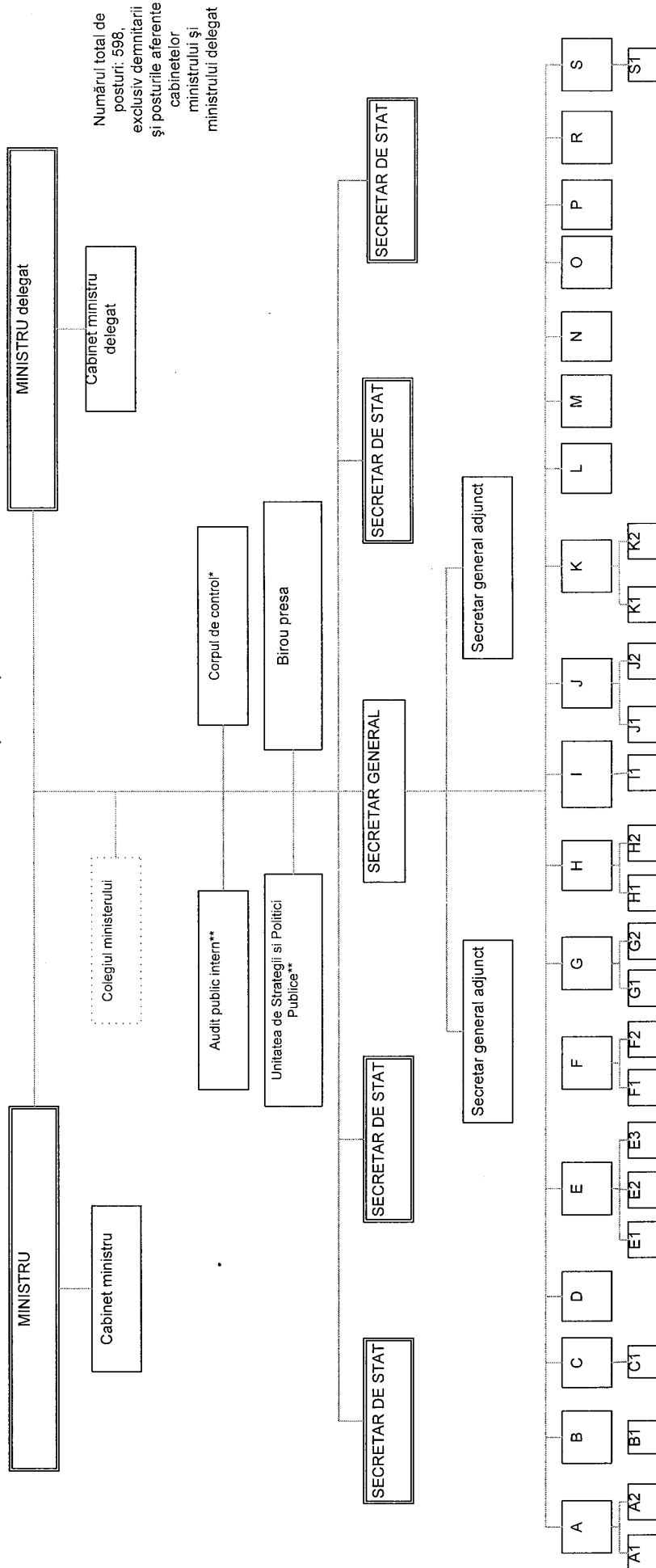
Dan Nica

p. Ministrul transporturilor,

Septimiu Buzășu,

secretar de stat

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Educației Naționale**

- A. Direcția Generală Relații Internaționale și Europene
 - A1. Direcția Relații Europene
 - A2. Direcția Relații Internaționale
- B. Direcția Generală Juridic
 - B1. Direcția Relația cu Parlamentul și Partenerii Sociali
- C. Direcția Generală Învățământ Superior
- C1. Direcția Management Universitar
- D. Serviciul Comunicații, Informaticizare și Baze de Date
- E. Direcția Generală Programe Cercetare, Dezvoltare Tehnologică și Inovare
 - E1. Direcția Programe CDI pentru Priorități Naționale
 - E2. Direcția Programe CDI pentru Priorități Europene și Internaționale
 - E3. Direcția Integrare Cercetare Exploratorie, Dezvoltare Tehnologică, Inovare
- F. Direcția Generală Dezvoltare și Performanță Instituțională
 - F1. Direcția Evaluarea Performanțelor Instituționale
 - F2. Direcția Entități pentru Cercetare, Dezvoltare și Inovare
- G. Direcția Generală Educație și Învățare pe Tot Parcursul Vieții
 - G1. Direcția Monitorizare și Evaluare Educațională
 - G2. Direcția Programe și Învățare pe Tot Parcursul Vieții

- H. Direcția Generală Management, Resurse Umane și Rețea Școlară Națională
 - H1. Direcția Formare Continuă
 - H2. Direcția Rețeaua Școlară Națională
- I. Direcția Generală Învățământ în Limbile Minorităților
 - I1. Direcția Minorități
 - I2. Direcția Generală Buget-Finanțe și Resurse Umane
- J. Direcția Generală Buget-Finanțe și Resurse Umane
 - J1. Direcția Buget-Finanțe
 - J2. Direcția Resurse Umane și Salarizare
- K. Direcția Generală Logistică
 - K1. Direcția Dezvoltarea Infrastructurii Școlare și universitare
 - K2. Direcția Administrativ și Achiziții
- L. Centrul National de Echivalare și Recunoaștere a Diplomelor (la nivel de direcție)
- M. OIPOSDRU (la nivel de direcție)

- N. OIPOSCE (la nivel de direcție generală)
- O. Unitatea de Management a Proiectelor cu Finanțare Externă (la nivel de direcție)***
- P. Unitatea de Management a Proiectelor pentru Modernizarea Rețelei Școlare și Universitare (la nivel de direcție generală)***
- R. Unitatea de Implementare a Proiectelor Finanțate din Fonduri Structurale (la nivel de direcție)
- S. Unitatea de Analiză, Programare și Coordonare a Proiectelor Europene (la nivel de direcție generală)
- S1. Direcția Coordonare sistem

* Funcționează la nivel de direcție
 ** Funcționează la nivel de serviciu
 *** Numărul de posturi nu este cuprins în numărul maxim de posturi aprobat

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**CONSILII CONSULTATIVE LA NIVEL NAȚIONAL
ale Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea consiliului consultativ	Sursa de finanțare
1.	Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (C.N.S.P.I.S.)	Bugetul de stat
2.	Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.)	Bugetul de stat
3.	Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.)	Bugetul de stat
4.	Colegiul Consultativ pentru Cercetare-Dezvoltare și Inovare (C.C.C.D.I.)	Bugetul de stat
5.	Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (C.N.F.I.S.)	Bugetul de stat
6.	Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare (C.N.B.U.)	Bugetul de stat
7.	Consiliul de Etică și Management Universitar (C.E.M.U.)	Bugetul de stat
8.	Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (C.N.E.C.S.D.T.I.)	Bugetul de stat

**CONSILII CONSULTATIVE LA NIVEL NAȚIONAL
partenere ale Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea consiliului consultativ	Sursa de finanțare
1.	Consiliul Național al Rectorilor (C.N.R.)	Venituri proprii
2.	Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar (C.N.F.P.I.)	Bugetul de stat
3.	Consiliul Minorităților Naționale (C.M.N.)	Bugetul de stat
4.	Consiliul Național al Elevilor (C.N.E.)	Bugetul de stat

**INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR
care funcționează în coordonarea Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
0	1	2
1.	Universitatea „Politehnica” din București	Venituri proprii
2.	Universitatea Tehnică de Construcții București	Venituri proprii
3.	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	Venituri proprii
4.	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	Venituri proprii
5.	Universitatea din București	Venituri proprii
6.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	Venituri proprii
7.	Academia de Studii Economice din București	Venituri proprii
8.	Universitatea Națională de Muzică din București	Venituri proprii
9.	Universitatea Națională de Arte din București	Venituri proprii
10.	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București	Venituri proprii
11.	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București	Venituri proprii
12.	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	Venituri proprii
13.	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	Venituri proprii

0	1	2
14.	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	Venituri proprii
15.	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău	Venituri proprii
16.	Universitatea „Transilvania” din Braşov	Venituri proprii
17.	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	Venituri proprii
18.	Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	Venituri proprii
19.	Universitatea „Babeş-Bolyai” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
20.	Universitatea de Medicină şi Farmacie „Iuliu Haţieganu” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
21.	Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
22.	Universitatea de Artă şi Design din Cluj-Napoca	Venituri proprii
23.	Universitatea „Ovidius” din Constanţa	Venituri proprii
24.	Universitatea Maritimă din Constanţa	Venituri proprii
25.	Universitatea din Craiova	Venituri proprii
26.	Universitatea de Medicină şi Farmacie din Craiova	Venituri proprii
27.	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galaţi	Venituri proprii
28.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iaşi	Venituri proprii
29.	Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iaşi	Venituri proprii
30.	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi	Venituri proprii
31.	Universitatea de Medicină şi Farmacie „Grigore T. Popa” din Iaşi	Venituri proprii
32.	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iaşi	Venituri proprii
33.	Universitatea din Oradea	Venituri proprii
34.	Universitatea din Petroşani	Venituri proprii
35.	Universitatea din Piteşti	Venituri proprii
36.	Universitatea Petrol-Gaze din Ploieşti	Venituri proprii
37.	Universitatea „Eftimie Murgu” din Reşiţa	Venituri proprii
38.	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	Venituri proprii
39.	Universitatea „Ştefan cel Mare” din Suceava	Venituri proprii
40.	Universitatea „Valahia” din Târgovişte	Venituri proprii
41.	Universitatea „Constantin Brâncuşi” din Târgu Jiu	Venituri proprii
42.	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureş	Venituri proprii
43.	Universitatea de Medicină şi Farmacie din Târgu Mureş	Venituri proprii
44.	Universitatea de Arte din Târgu Mureş	Venituri proprii
45.	Universitatea „Politehnica” din Timişoara	Venituri proprii
46.	Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului din Timişoara	Venituri proprii
47.	Universitatea de Vest din Timişoara	Venituri proprii
48.	Universitatea de Medicină şi Farmacie „Victor Babeş” din Timişoara	Venituri proprii

INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Educației Naționale

A. Instituțiile și unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Educației Naționale

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
I.	Inspectorate școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București — servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației Naționale în a căror subordine funcționează unități conexe, unități pentru activitatea extrașcolară și cluburi sportive școlare	Bugetul de stat
II.	Comisia Națională a României pentru UNESCO	Bugetul de stat
III.	Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
IV.	Centrul Național de Evaluare și Examinare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
V.	Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VI.	Agenția de Credite și Burse de Studii	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VII.	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VIII.	Federația Sportului Școlar și Universitar	Bugetul de stat
IX.	Centrul pentru Formare Continuă în Limba Germană	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
X.	Secretariatul Național Român al Rețelei Universităților de la Marea Neagră	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XI.	Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XII.	Palatul Național al Copiilor din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XIII.	Biblioteca Centrală Universitară din București	Bugetul de stat
XIV.	Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași	Bugetul de stat
XV.	Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
XVI.	Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timișoara	Bugetul de stat
XVII.	Biblioteca Pedagogică Națională „I. C. Petrescu” din București	Bugetul de stat

B. Unități/Structuri aflate în coordonarea Ministerului Educației Naționale

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Regia Autonomă „Editura Didactică și Pedagogică”	Venituri proprii
2.	Autoritatea Națională pentru Calificări	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Oficiul român pentru știință și tehnologie pe lângă Uniunea Europeană	Bugetul de stat
4.	Agenția de Administrare a Rețelei Naționale de Informatică pentru Educație și Cercetare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

ANEXA Nr. 5

**CLUBURILE SPORTIVE STUDENȚEȘTI
care funcționează în subordinea Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
0	1	2
1.	Clubul „Sportul Studențesc” din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
2.	Clubul Sportiv „Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport” din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Timișoara	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
4.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Cluj-Napoca	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
5.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Craiova	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
6.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Galați	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
7.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Brașov	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
8.	Clubul Sportiv „Politehnica” din Iași	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
9.	Clubul Sportiv „Știința” din Bacău	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

0	1	2
10.	Clubul Sportiv „Știința” din Petroșani	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
11.	Clubul Sportiv „Știința” din Constanța	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
12.	Clubul Sportiv „Știința” din Baia Mare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
13.	Clubul Sportiv Universitar din Sibiu	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
14.	Clubul Sportiv Universitar din Ploiești	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
15.	Clubul Sportiv Universitar din Târgu Mureș	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
16.	Clubul Sportiv Universitar din Oradea	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
17.	Clubul Sportiv Universitar din Pitești	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
18.	Clubul Sportiv Studentesc „Medicina” din Timișoara	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
19.	Clubul Sportiv Universitar din Suceava	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
20.	Clubul Sportiv Universitar din Reșița	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
21.	Clubul Sportiv Universitar din Târgoviște	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
22.	Clubul Sportiv Universitar din Arad	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
23.	Clubul Sportiv Universitar din Alba Iulia	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

0	1	2
24.	Clubul Sportiv Universitar „Știința” București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
25.	Clubul Sportiv Universitar Politehnica Cluj-Napoca	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
26.	Clubul Sportiv Universitar „Neptun” Constanța	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

NOTĂ:

a) Numărul maxim de posturi pentru unitățile și activitățile de învățământ și cercetare din subordinea Ministerului Educației Naționale, finanțate integral de la bugetul de stat, este de 7.425.

b) Numărul maxim de posturi pentru unitățile din subordinea Ministerului Educației Naționale, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 4.498.

ANEXA Nr. 6a

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în subordinea
Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Institutul de Științe ale Educației	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
2.	Centrul European UNESCO pentru Învățământul Superior (CEPES)	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Institutul Limbii Române	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
4.	Centrul de Cercetări Biologice din Jibou	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
5.	Agenția Spațială Română	Venituri proprii
6.	Institutul de Fizică Atomică	Venituri proprii

ANEXA Nr. 6b

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în coordonarea
Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice	Venituri proprii
2.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor București	Venituri proprii

INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează sub autoritatea
Ministerului Educației Naționale

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Institutul de Cercetări în Transporturi S.C. INCERTRANS — S.A.	Venituri proprii

INSTITUTELE NAȚIONALE DE CERCETARE-DEZVOLTARE
care funcționează în coordonarea Ministerului Educației Naționale, în calitate de autoritate de stat
pentru cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
0	1	2
1.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Optoelectronică — INOE 2000 București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
2.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Turbomotoare — COMOTI București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
3.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Geologiei, Geofizicii, Geochimiei și Teledetecției — IGR București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
4.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie — INCDTP București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
5.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mașini Agricole și Instalații Destinate Agriculturii și Industriei Alimentare — INMA București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
6.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” — IFIN HH București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
7.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației — INFLPR București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
8.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
9.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Materialelor — INCDFM București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare

0	1	2
10.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului — INCDFP București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
11.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Chimico-Farmaceutică — ICCF București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
12.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Electrochimie și Materie Condensată — INCEMC Timișoara	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
13.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină — GEOECOMAR București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
14.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice — INCDSB București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
15.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
16.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — ICSI Râmnicu Vâlcea	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
17.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Izotopice și Moleculare — INCDTIM Cluj-Napoca	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
18.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Inginerie Electrică — Cercetări Avansate — ICPE — CA București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
19.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Aerospațială „Elie Carafoli” — I.N.C.A.S. București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
20.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecatronică și Tehnica Măsurării — INCDMTM București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
21.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare și Încercări pentru Electrotehnică — ICMET Craiova	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
22.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Ecologie Industrială — ECOIND București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
23.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Utilaj Petrolier — IPCUP Ploiești	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare

0	1	2
24.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sudură și Încercări de Materiale — ISIM Timișoara	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
25.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Metale și Resurse Radioactive — ICPMRR București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
26.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
27.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Metale Neferoase și Rare — INMR București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
28.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă — INSEMEX — S.A. Petroșani	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
29.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Energie — ICEMENERG București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
30.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă — URBAN — INCERC București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
31.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Comunicații — București — INSCC București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
32.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont” — INCDDPM București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
33.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Muncii și Protecției Sociale — INCSMPS București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
34.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
35.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș” București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare

0	1	2
36.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Bioresurse Alimentare — IBA București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
37.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — ICPA București	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare
38.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Agricolă — Fundulea	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
39.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologii în Horticultură Ștefănești, Argeș	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
40.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie și Nutriție Animală — IBNA Balotești	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
41.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof și Sfeclă de Zahăr Brașov	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
42.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism — INCDT	conform Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare

ANEXA Nr. 8

PARCUL AUTO
al Ministerului Educației Naționale pentru activități specifice

Nr. crt.	Activitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim de bucăți	Consumul maxim de carburanți/autovehicul — litri/lună —
1.	Proiectul privind învățământul rural	— Autoturism pentru unitatea centrală — Autoturism de teren	2 3	200 200
2.	Proiectul privind reabilitarea infrastructurii școlare	— Autoturism pentru unitatea centrală — Autoturism pentru unitatea teritorială	2 7	200 200
3.	Monitorizare și inspecție	— Autoturism — Microbuz	15 6	200 200
4.	OI POSDRU	— Autoturism pentru unitatea centrală — Autoturism pentru unitatea teritorială	2 8	200 200
5.	OI POSCCE	— Autoturism pentru unitatea centrală	1	200

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind aprobarea Regulilor de validare a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă și a Metodologiei de evaluare a cazurilor invalidate pentru care se solicită revalidarea

Având în vedere Referatul de aprobare al Serviciului medical al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. MS/SM/1225 din 26 martie 2013

în temeiul dispozițiilor:

— art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 71 alin. (1) lit. a) și b) din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 117/2013;

— Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă în anul 2013 se aprobă Regulile de validare a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă și Metodologia de evaluare a cazurilor invalidate pentru care se solicită revalidarea, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin, și se aplică pentru cazurile externate în anul 2013, pe perioada de valabilitate a reglementărilor Hotărârii Guvernului nr. 117/2013 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014.

Art. 2. — (1) Spitalele vor raporta în format electronic setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea continuă (SMDPC), aferent pacienților externați, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 5 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru raportarea cazurilor externate în luna aprilie 2013, spitalele vor raporta în format electronic SMDPC, aferent pacienților externați, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 7—8 mai 2013.

(3) Trimestrial, în perioada 15—19 a lunii următoare trimestrului încheiat, spitalele vor transmite în format electronic cazurile invalidate pentru care se solicită revalidarea, precum și cazurile neraportate din lunile anterioare. În perioada 10—14 decembrie 2013, spitalele vor transmite în format electronic cazurile invalidate pentru care se solicită revalidarea, precum și cazurile neraportate până la data de 30 noiembrie 2013. Cazurile invalidate pentru care se solicită revalidarea, precum și cele neraportate până la sfârșitul anului pot fi raportate în perioada 15—19 ianuarie a anului următor.

(4) Lunar, până la data de 15, spitalele vor primi de la Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București, denumită în continuare SNSPMPDSB, în format electronic și tipărit, rapoartele de validare a activității aferente lunii precedente, în conformitate cu formularele prevăzute în ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale — formulare unice pe țară, fără regim special.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în luna mai 2013, spitalele vor primi de la SNSPMPDSB, în format electronic și tipărit, rapoartele de validare a activității aferente lunii aprilie 2013 până la data de 17 mai 2013.

(6) Trimestrial, până la data de 23 a lunii următoare trimestrului încheiat, iar pentru trimestrul IV până la data de 18 decembrie 2013, respectiv până la data de 23 ianuarie 2014, spitalele vor primi de la SNSPMPDSB, în format electronic și tipărit (fax), rapoartele de validare a activității de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului respectiv, în conformitate cu formularele prevăzute în ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(7) Lunar, respectiv trimestrial, SNSPMPDSB va transmite spitalelor rapoarte cu detalierea cauzelor de invalidare pentru fiecare caz, conform regulilor prevăzute în anexa nr. 1.

(8) Pentru decontarea activității lunare, spitalele vor utiliza, după caz, desfășurătoarele prevăzute în ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale — formulare unice pe țară, fără regim special.

(9) Pentru decontarea activității trimestriale, spitalele vor utiliza, după caz, desfășurătoarele prevăzute în ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea documentelor justificative privind raportarea activității realizate de către furnizorii de servicii medicale — formulare unice pe țară, fără regim special.

Art. 3. — Pentru cazurile care fac obiectul internării prin spitalizare de zi și care au fost rezolvate prin spitalizare continuă la solicitarea asiguratului în condițiile art. 71 alin. (2) din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 117/2013, se va întocmi și se va raporta doar fișa de spitalizare de zi, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, spitalele, precum și SNSPMPDSB vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 25/2012 privind aprobarea Regulilor de validare a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă

și a Metodologiei de evaluare a cazurilor invalidate pentru care Partea I, nr. 109 din 10 februarie 2012, cu completările se solicită revalidarea, publicat în Monitorul Oficial al României, ulterioare.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Doru Bădescu

București, 29 aprilie 2013.
Nr. 226.

ANEXA Nr. 1

REGULI DE VALIDARE a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă

Sunt invalidate următoarele cazuri:

A01 Cazuri ale căror date încalcă specificațiile tehnice ale setului minim de date la nivel de pacient

Motiv: Aceste cazuri nu pot fi colectate în baza de date națională din cauza existenței unor erori (de exemplu, lipsa unor date obligatorii sau neconcordanța cu nomenclatoarele în vigoare). Sub incidența acestei reguli intră și foile care nu respectă criteriul de număr unic de foaie pe spital și an, deoarece numărul unic de foaie pe spital și an face parte din specificațiile setului minim de date la nivel de pacient (Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare).

A02 Cazuri raportate pe secții în care nu se întocmește foaia de observație clinică generală, denumită în continuare FOCG (de exemplu, cazurile care sunt raportate pe secțiile ATI, secții paraclinice, structuri de urgență etc.)

Motiv: Conform reglementărilor în vigoare, FOCG se întocmește doar pentru pacienții spitalizați în secții clinice: medicale sau chirurgicale (cu excepția secțiilor ATI).

A03 Cazuri cu data intervenției chirurgicale principale în afara intervalului de spitalizare

Motiv: Cel puțin una dintre următoarele date este eronată: data internării, data externării, data intervenției chirurgicale principale.

A04 Cazuri decedate, pentru care nu există concordanță între tipul externării și starea la externare

Motiv: Pentru cazurile decedate, informația privind decesul este cuprinsă atât în rubrica „Tip externare”, cât și în rubrica „Stare la externare”. În situația în care cele două informații nu concordă, este vorba de o eroare în cel puțin una dintre rubrici.

A05 Cazuri cu vârsta negativă

Motiv: Cel puțin una dintre următoarele date este eronată: data nașterii, data internării.

A06 Cazuri cu durata de spitalizare negativă

Motiv: Cel puțin una dintre următoarele date este eronată: data internării, data externării.

A07 Cazuri concomitente

Motiv: Aceste cazuri reprezintă episoade de spitalizare pentru același pacient, care se suprapun în timp.

A08 Cazuri neclasificabile

Motiv: Aceste cazuri au erori pe datele care influențează clasificarea lor.

A09 Cazuri pentru care nu s-au înregistrat complet datele privind tipul de asigurare CNAS a pacientului

Explicații: Sunt invalidate cazurile în care statutul de asigurat al pacientului — asigurat CNAS, asigurat CNAS și asigurare voluntară — impune completarea tipului de asigurare. De asemenea, sunt invalidate cazurile în care nu a fost completată informația privind casa de asigurări de sănătate, deși tipul de asigurare — „Obligatorie CAS”, „Facultativă CAS” — o impune.

Motiv: Informația privind tipul asigurării de sănătate a pacientului este inclusă în setul minim de date la nivel de pacient, a cărui raportare este obligatorie.

A10 Cazuri pentru care nu s-au înregistrat datele privind categoria de asigurat a pacientului

Explicații: Sunt invalidate cazurile pentru care categoria de asigurat a pacientului nu a fost completată, deși tipul de asigurare „Obligatorie CAS” o impune.

Motiv: Informația privind categoria de asigurat a pacientului este inclusă în setul minim de date la nivel de pacient, a cărui raportare este obligatorie.

A11 Cazurile internate la cerere, inclusiv pentru serviciile solicitate în vederea expertizei capacității de muncă, a încadrării și reevaluării gradului de handicap

Motiv: Conform legislației în vigoare, serviciile spitalicești efectuate la cerere, precum și serviciile solicitate în vederea expertizei capacității de muncă, a încadrării și reevaluării gradului de handicap nu sunt suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

A12 Cazurile care nu îndeplinesc condițiile finanțării din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate din punctul de vedere al asigurării de sănătate și al criteriului de internare

Motiv: Serviciile spitalicești suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate furnizate pacienților neasigurați, respectiv pacienților cu asigurare facultativă CAS sunt cele prevăzute la cap. II și III din anexa nr. 16 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 423/191/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2013 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014.

A13 Cazuri pentru care nu s-a înregistrat criteriul de internare a pacientului

Explicații: Se aplică tuturor asiguraților CNAS (cu sau fără asigurare voluntară).

Motiv: Conform reglementărilor în vigoare, informația privind criteriul de internare a pacientului este inclusă în setul minim de date la nivel de pacient, a cărui raportare este obligatorie.

A14 Cazuri de transplant de organe și țesuturi, cu excepția grefelor de piele prevăzute în Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 423/191/2013, a serviciilor medicale aferente stării posttransplant și a cazurilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 124/2013 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2013 și 2014.

Motiv: Conform legislației în vigoare, transplanturile sunt finanțate de către Ministerul Sănătății, cu excepția grefelor de piele și a serviciilor medicale aferente stării posttransplant. De asemenea, nu sunt finanțate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate procedurile de prelevare de organe de la donatori decedați.

A15 Cazuri pentru care nu s-au înregistrat corespunzător informațiile cu privire la intervenția chirurgicală principală

Excepții: Cazurile fără intervenția chirurgicală principală

Motiv: Conform reglementărilor în vigoare, informațiile privind intervenția chirurgicală principală — data intervenției chirurgicale principale și codul de parafă al medicului operator — sunt incluse în setul minim de date la nivel de pacient, a cărui raportare este obligatorie.

A16 Cazuri pentru care nu s-au înregistrat complet datele despre cetățenia pacientului

Explicații: Se aplică exclusiv cazurilor cu cetățenie străină sau dublă (română și străină), pentru care nu s-a înregistrat și țara.

Motiv: Informația privind cetățenia pacientului este inclusă în setul minim de date la nivel de pacient, a cărui raportare este obligatorie.

A17 Cazuri internate în unitățile sanitare publice cu paturi, prin transfer de la unitățile sanitare private cu paturi

Motiv: Aceste cazuri sunt decontate unităților sanitare publice cu paturi de către unitățile sanitare private care sunt obligate să plătească unităților sanitare publice cu paturi costurile efectiv realizate cu aceste cazuri, în termen de maximum 30 de zile de la data emiterii facturii.

B01 Cazuri cu vârsta peste 124 de ani

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel este vorba de o eroare în cel puțin una dintre următoarele rubrici: data nașterii, data internării.

B02 Cazuri cu durata de spitalizare peste 365 de zile

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel este vorba de o eroare în cel puțin una dintre următoarele rubrici: data internării, data externării.

B03 Pacienții pentru care nu a fost înregistrat codul numeric personal (CNP)

Excepții: Fac excepție de la această regulă cazurile de nou-născuți (cu vârsta între 0 și 28 de zile) și cazurile de cetățeni străini.

Motiv: Conform prevederilor legale, furnizorii de servicii medicale trebuie să înregistreze codul numeric personal al asiguraților.

B04 Transferuri intraspitalicești și reinternări în aceeași zi sau la un interval de o zi în același tip de îngrijiri

Motiv: Aceste cazuri sunt considerate ca un episod de spitalizare unic.

Excepții: Fac excepție cazurile care sunt transferate/reinternate în același spital, dar între/în secții cu tip de îngrijiri diferit (din secții cu îngrijiri de tip acut în secții cu îngrijiri de tip cronic/de recuperare sau invers).

Explicații: Specificarea secțiilor unde se întocmesc FOCG pentru îngrijiri de tip cronic, reglementată de Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare.

B05 Cazuri pentru care niciuna dintre intervențiile chirurgicale efectuate nu este în concordanță cu diagnosticul principal

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel, cel puțin una dintre următoarele informații este eronată: diagnosticul principal, procedurile efectuate.

B06 Cazuri cu diagnostic principal inacceptabil

Motiv: Diagnosticul principal contravine regulilor de codificare.

Algoritm: Se invalidează cazurile clasificate în DRG 93020 (Diagnostiche principale inacceptabile).

B07 Cazuri cu diagnostic neonatal neconcordant cu vârsta/greutatea

Motiv: Diagnosticul principal contravine regulilor de codificare.

Algoritm: Se invalidează cazurile clasificate în DRG 93030 (Diagnostiche neonatale neconcordante cu vârsta/greutatea).

B08 Cazuri internate și externate în aceeași zi

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel este vorba de o eroare de înregistrare a datei de internare și/sau de externare ori de un caz cu posibilitate de rezolvare în spitalizare de zi.

Excepții: De la această regulă fac excepție cazurile decedate și cazurile care sunt clasificate în grupurile de diagnostice specifice spitalizării de zi.

B09 Cazuri clasificate în DRG A1040 (Traheostomie sau ventilație >95 ore), datorită procedurii G05005 Suport ventilator continuu mai mult de 96 ore, pentru care durata totală de spitalizare este mai mică de 96 de ore.

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel este vorba de o eroare de înregistrare a datei și orei de internare și/sau de externare sau de o eroare în alegerea procedurii.

B10 Cazuri cu diagnostic principal de tipul agent infecțios (B95_—B97_)

Motiv: Conform listei tabelare a diagnosticilor, aceste coduri sunt utilizate ca diagnostice secundare, pentru precizare, drept coduri adiționale pentru un alt diagnostic principal.

B11 Cazuri cu diagnostic principal de tipul sechelă de AVC (I69_)

Motiv: Conform standardelor de codificare, aceste coduri sunt utilizate ca diagnostice secundare, pentru diagnostice principale ce definesc concret tipul de sechelă a AVC.

B12 Cazuri clasificate în DRG A2021 și A2022, care au avut o intervenție chirurgicală asociată cu o procedură de anestezie generală împreună cu o procedură de intubație.

Motiv: Conform standardelor de codificare, anestezia generală include și procedura de intubație.

B13 Cazuri cu diagnostic principal de deshidratare și unul din diagnosticile secundare de tipul gastroenterită.

Motiv: Conform standardelor de codificare, gastroenterita ar trebui codificată întotdeauna ca diagnostic principal, înaintea celui de deshidratare. Rehidratarea, care se efectuează oricum pentru tratamentul acestui tip de afecțiune, nu permite alocarea codului de deshidratare, acesta din urma codificându-se numai când există documentare clinică și este menționat în mod expres de medicul curant.

B14 Cazuri aferente nou-născuților sau copiilor cu vârsta sub un an, pentru care codurile de diagnostic de tipul P07.1_ și P07.2_ alocate nu corespund cu greutatea la internare înregistrată.

Motiv: Cel puțin una dintre informațiile privind greutatea la internare sau diagnosticul sunt înregistrate eronat.

B15 Cazuri care au un diagnostic (principal sau secundar) de tipul neoplasm secundar, fără a avea codificat și neoplasmul primar.

Motiv: Conform standardelor de codificare, în momentul în care se codifică un neoplasm secundar este obligatorie și codificarea celui primar. În cazul în care neoplasmul primar nu a fost identificat, se va utiliza codul C80.

B16 Cazuri aferente corecțiilor estetice efectuate persoanelor cu vârsta peste 18 ani

Motiv: Aceste servicii nu sunt decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, conform Hotărârii Guvernului nr. 117/2013 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014.

B17 Cazuri aferente serviciilor de fertilizare *in vitro*

Motiv: Aceste servicii nu sunt decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, conform Hotărârii Guvernului nr. 117/2013

B18 Cazuri cu conflict între sexul pacientului și diagnosticile sau procedurile înregistrate

Motiv: Aceste cazuri conțin erori la nivelul datelor înregistrate, fie în ceea ce privește sexul pacientului, fie diagnosticile și procedurile codificate.

Excepții: de la această regulă fac excepție diagnosticile și procedurile legate de patologia sânelui asociate sexului masculin.

B19 Cazuri pentru care s-a codificat procedura H16101 în absența oricărei altei intervenții chirurgicale.

Motiv: Denumirea acestei procedurii „Controlul hemostazei, post intervenție chirurgicală, neclasificată în alta parte” sugerează faptul că a existat o intervenție chirurgicală anterior. În situația în care intervenția chirurgicală a avut loc în alt episod de spitalizare și niciunul din codurile prevăzute la Standardul de codificare „Reintervenția” nu poate fi aplicat, cazul se poate revalida prin intermediul Comisiei de analiză.

B20 Cazuri cu diagnostic secundar R13 Disfagia

Motiv: Codul R13 face parte din categoria semne/simptome și nu ar trebui utilizat decât atunci când nu se poate stabili un diagnostic mai precis, la cazurile îndrumate spre altă unitate sanitară pentru investigații suplimentare sau care reprezintă probleme importante de îngrijire prin ele însele.

Excepții: De la această regulă fac excepție cazurile pentru care există codificat un diagnostic principal sau secundar de tipul I60-I64 (boli cerebrovasculare), deoarece standardele de codificare prevăd condiții speciale în care R13 Disfagia poate fi alocat pentru a marca severitatea unui atac vascular cerebral.

ANEXA Nr. 2

M E T O D O L O G I E**de evaluare a cazurilor invalidate pentru care se solicită revalidarea**

Evaluarea cazurilor invalidate de către Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București (SNSPMPDSB), pentru care se solicită revalidarea, precum și a cazurilor pentru care casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, denumite în continuare *case de asigurări de sănătate*, au constatat nereguli privind corectitudinea datelor înregistrate se realizează în cadrul unei comisii de analiză. Comisia de analiză este formată din reprezentanți ai casei de asigurări de sănătate și reprezentanți ai spitalului, cu excepția medicului curant al cazului respectiv. Membrii comisiei de analiză vor fi desemnați în scris de către cele două instituții.

Spitalul este obligat să pună în aplicare deciziile comisiei de analiză.

1. Descrierea generală a procesului

Înregistrările electronice transmise de spitale către SNSPMPDSB sunt supuse procesului de validare în conformitate cu regulile de validare a cazurilor spitalizate în regim de spitalizare continuă prevăzute în anexa nr. 1 la ordin. Înregistrările sunt returnate spitalelor, împreună cu rezultatul validării (validat sau invalidat).

Pentru cazurile invalidate se specifică și motivul invalidării. Pentru cazurile invalidate spitalele vor revedea datele care au determinat invalidarea și vor putea revalida cazurile respective prin retransmiterea lor către SNSPMPDSB, după ce le corectează și/sau cer aviz de revalidare din partea comisiei de analiză.

Avizul de revalidare se poate obține numai după evaluarea cazurilor respective de către comisia de analiză.

În situația în care comisia de analiză constată raportarea eronată, codificarea necorespunzătoare sau neconcordanța dintre foaia de observație clinică generală (FOCG) și înregistrarea electronică va dispune efectuarea corecturilor necesare și retransmiterea cazurilor către SNSPMPDSB.

Retransmiterea cazurilor pentru revalidare se face doar cu ocazia regularizărilor trimestriale.

Trimestrial, SNSPMPDSB va informa casele de asigurări de sănătate cu privire la cazurile revalidate, prin aviz de revalidare, precizând pentru fiecare caz următoarele: numărul FOCG, data internării, data externării, secția. Pe baza acestor informații, casele de asigurări de sănătate au obligația de a verifica dacă datele puse la dispoziție de SNSPMPDSB coincid cu informațiile din deciziile de validare ale comisiei de analiză. În cazul constatării unor neconcordanțe între cele două documente, casele de asigurări de sănătate vor anunța spitalul pentru ca acesta din urmă să modifice înregistrările respective în conformitate cu deciziile comisiei de analiză.

Nerespectarea reglementărilor privind datele clinice la nivel de pacient (neconcordanța dintre datele colectate electronic și datele din FOCG, neconcordanța dintre datele înscrise în FOCG și serviciile efectuate în realitate, codificări care nu respectă reglementările în vigoare și orice alte situații de acest fel), constatate în urma controalelor efectuate la spital de către casele de asigurări de sănătate, pot fi contestate de spital și se soluționează prin intermediul comisiei de analiză, convocată la inițiativa spitalului.

2. Aspecte tehnice**2.1. Clasificarea regulilor de validare**

Regulile de validare sunt clasificate în două grupe, în funcție de posibilitatea supunerii datelor respective spre evaluare comisiei de analiză:

— grupa A — reguli pentru care datele respective nu pot fi supuse evaluării;

— grupa B — reguli pentru care datele respective pot fi supuse evaluării.

De exemplu:

— un caz cu vârsta negativă va fi invalidat pe regula A05, dar datele care au determinat invalidarea (data nașterii și data internării) nu pot fi supuse evaluării de către comisia de analiză, ci ele trebuie verificate și corectate de spital;

— un caz pentru care nu a fost înregistrat CNP va fi invalidat pe regula B03, dar cauza invalidării (lipsa CNP) poate fi supusă evaluării de către comisia de analiză și, în situația în care spitalul prezintă o justificare pertinentă pentru lipsa acestuia, comisia de analiză poate aviza cazul pe regula respectivă;

— un caz invalidat pe regula B12 poate fi supus evaluării de către comisia de analiză și, în situația în care se constată că procedura de intubație s-a realizat anterior sau ulterior intervenției chirurgicale (nu este asociată anesteziei generale), pentru alte complicații ale cazului, comisia de analiză poate aviza cazul pe regula respectivă.

OBSERVAȚIE:

Avizul de revalidare se referă la caz, și nu la regulile de validare, ceea ce înseamnă că avizul de revalidare nu se poate da decât atunci când cazul este avizat pe toate regulile de tip B. Concret, dacă un caz este invalidat pe mai multe reguli de tip B, iar pe cel puțin una dintre aceste reguli cazul nu primește un aviz favorabil, acesta nu va fi avizat pentru revalidare și, implicit, el nu va mai fi retransmis către SNSPMPDSB.

2.2. Proceduri

Spitalul poate acționa după cum urmează:

a) Pentru cazurile invalidate la SNSPMPDSB

Intervenția spitalului asupra datelor cazurilor invalidate trebuie să țină cont de următoarele reguli:

— datele care vor fi corectate sunt cele care au încălcat regulile din grupa A;

— datele pentru care se poate cere avizul casei de asigurări de sănătate în vederea revalidării sunt cele care au încălcat regulile din grupa B. Cererea avizului de revalidare presupune ca datele respective să nu fie modificate.

Deoarece un caz invalidat poate avea date incorecte care trebuie corectate și/sau date corecte pentru care se va cere avizul de revalidare, înseamnă că există 3 situații:

1. Cazul invalidat are exclusiv date incorecte.

În această situație se corectează datele respective și se retransmite cazul cu corecturile efectuate la SNSPMPDSB.

2. Cazul invalidat are exclusiv date corecte.

În această situație nu se fac niciun fel de modificări și se cere avizul de revalidare.

Dacă avizul este nefavorabil, cazul nu se va mai retransmite la SNSPMPDSB.

Dacă avizul este favorabil, cazul se va retransmite ca „Cerere de validare” la SNSPMPDSB.

3. Cazul invalidat are atât date incorecte, cât și date corecte.

În această situație se corectează datele incorecte și se cere avizul de revalidare pentru datele corecte (fără a se face niciun fel de modificări pe acestea).

Dacă avizul este nefavorabil, cazul nu se va mai retransmite la SNSPMPDSB.

Dacă avizul este favorabil, cazul se va retransmite ca „Cerere de validare” la SNSPMPDSB.

OBSERVAȚII:

— Retransmiterea unui caz cu modificări efectuate nu asigură validarea lui decât dacă modificările au corectat eroarea. De exemplu, dacă se înlocuiește un cod de diagnostic eronat cu alt cod de diagnostic tot eronat, cazul va fi din nou invalidat.

— Retransmiterea unui caz cu date corectate nu asigură validarea lui decât pe regulile corespunzătoare acelor date. De exemplu, dacă pentru un caz invalidat pe regulile A03 și A05 se corectează eroarea referitoare la data intervenției chirurgicale principale, dar nu și eroarea referitoare la vârstă (sau invers), cazul va fi din nou invalidat.

— „Cererea de validare” are efect doar pe regulile din grupa B. Dacă invalidarea cazului s-a produs și pe alte reguli, retransmiterea ca „Cerere de validare” fără corectarea celorlalte cauze de invalidare se va solda tot cu invalidarea cazului.

b) Pentru cazurile invalidate la solicitarea casei de asigurări de sănătate

În situația în care în urma evaluării cazurilor respective de către casa de asigurări de sănătate/comisia de analiză se decide modificarea/anularea acestora, spitalul le va retransmite la SNSPMPDSB astfel: cazurile care trebuie anulate se vor transmite ca „Anulat”, iar cazurile care trebuie modificate se vor retransmite ca „Anulat și retransmis”.

Spitalele trebuie să transmită înregistrările electronice modificate ale acestor cazuri la SNSPMPDSB cu ocazia următoarei regularizări trimestriale pentru anul în curs. Pentru cazurile aferente anului precedent, spitalele trebuie să transmită înregistrările electronice modificate ale acestor cazuri la SNSPMPDSB, la termenele prevăzute în ordin.

SNSPMPDSB va genera către spital și casa de asigurări de sănătate un raport cu clasificarea grupelor de diagnostic a acestor cazuri.

3. Obținerea avizului de revalidare prin comisia de analiză a cazurilor invalidate la SNSPMPDSB

Primul pas în obținerea avizului de revalidare îl constituie sesizarea de către spital a medicului-șef din cadrul caselor de asigurări de sănătate, pe baza modelului prezentat mai jos:

Spitalul
Către: medicul-șef al Casei de Asigurări de Sănătate.....

Lista cazurilor invalidate pentru care se solicită revalidarea prin comisia de analiză, conform Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr.

Nr. crt.

Codul spitalului

— Secția.....

Nr. foi de observație clinică generală (FOCG)

Data externării pacientului

Reguli pentru care se solicită validarea*)

Motivul pentru care se solicită validarea

Data

Director general,

.....

(semnătura și ștampila)

Medicul-șef din cadrul casei de asigurări de sănătate are obligația de a organiza o întâlnire a comisiei de analiză în termen de maximum 10 zile de la primirea înștiințării de la spital. Modalitatea practică de evaluare a cazurilor externate este decisă de comisia de analiză și va consta, după caz, în:

— evaluarea dosarelor medicale originale, prin vizitarea spitalelor vizate;

— evaluarea cazurilor pe baza dosarelor trimise de spitale (copie de pe dosarul medical al pacienților invalidați).

Informațiile urmărite în evaluare de către comisia de analiză includ:

— motivul internării;

— diagnosticile principale și secundare, acordându-se atenție relației dintre acestea atât din punct de vedere medical, cât și din punctul de vedere al cronologiei acestora;

— secția/secțiile în care a fost îngrijit și din care a fost externat pacientul;

— motivul externării;

— intervențiile chirurgicale — tipul acestora, eventualele complicații;

— alte informații pe care comisia de analiză le consideră utile.

Analiza fiecărui caz se încheie cu un raport scris al comisiei de analiză, în care sunt menționate argumentele care au condus la avizarea sau neavizarea cazului, raport semnat de toți membrii comisiei care au participat la evaluarea cazului respectiv. Raportul va fi elaborat în două exemplare, pentru spital și, respectiv, pentru casa de asigurări de sănătate, și va conține în mod explicit decizia de avizare sau neavizare pentru revalidare a fiecărui caz.

*) Se va nota în câte un rând separat fiecare regulă pentru care se solicită revalidarea.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 637962